



Anh Ơi Có Biết

Tôi tìm về chốn riêng anh,
Nắm mồ đã kín, cỏ xanh lấp ròi.
Âm thầm riêng một mình tôi,
Cố vòng tay áp thân người mình yêu.
Lặng thinh tôi khóc trong chiều,
Hoàng hôn quạnh quẽ, tiêu điều, tóc tang.
Ngẩn ngơ, tôi khổ đêm sang,
Lạnh lùng chặn gối, lỡ làng lẻ đôi.
Tình yêu nhưc nhối tim cô,
Giận hờn da diết, hồn tôi mù lòa.
Anh ơi, anh ở nơi nào?
Sáng, đêm, chiều, tối khi nao mới về?
Vòng tay muốn vực đam mê,
Lệ rơi muốn rửa máu trên thân mình.
Cầu xin anh được hồi sinh,
Hai ta cùng một nhịp tim hòa đồng.
Anh ơi có biết hay không?

Nguyễn P. Thúy, 10/23/2013